

Pfv.IV.22.107/2012/7.szám

A Kúria a dr. Kocsis Mária pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Nyemcsok Attila jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Szegedi Törvényszék előtt 1.P.22.219/2011. számon megindult és a Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.246/2012/2. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 603.000 (hatszázháromezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a felek között közüzemi szerződés alapján az alperes villamos energiát szolgáltatott a felperesnek. Az alperes szolgáltató 2004. októberében a felperesnél elhelyezett mérőórát az 50089583 gyári számú 000001 mérőállásúra cserélte, azonban továbbra is a leszerelt mérőhöz rendelt, korábbi fogyasztás alapján kalkulált adatok figyelembevételével számlázott. Az így közölt, 8.000 forintos összeget meg nem haladó díjakat a felperes 2007. szeptemberéig kiegyenlítette.

2007. szeptember 17-én az alperes részéről ismételten mérőórát kívántak cserélni, ekkor észlelték, hogy az már 2004-ben megtörtént. E tényről jegyzőkönyvet vettek fel. A felperes ezt

követően áramfogyasztásáról számlát 2008. márciusáig nem kapott, ennek ellenére a korábbi számlákon közöltekhez hasonló nagyságrendben, havi 7.000 forintot átutalt az alperesnek. Az alperes 2008. áprilisától a számlázást kalkulált adatok figyelembevételével folytatta. Az alperes 2007. októberétől több alkalommal számlahelyesbítést hajtott végre. A 2008. szeptember 11-ei módosítást követően a felperes aktuális egyenlegeként 201.797 forint tartozást mutatott ki, melyre 36 havi részletfizetési lehetőséget biztosított.

A felperes továbbra is csak kisebb összegeket teljesített, illetőleg volt olyan hónap, amikor fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes ezért 2009. április 14-én 360.834 forint, május 11-én 375.761 forint, május 18-án pedig 370.161 forint tartozás megfizetésére hívta fel. A folyamat során a felperes a tartozás összegét több ízben vitatta.

Miután a felperes a hátralékát nem egyenlítette ki, az alperes részéről 2009. május 26-án, augusztus 25-én, december 1-jén és 2010. január 21-én kikapcsolási értesítőket is küldött és tájékoztatta a felperest a védett fogyasztói státusz igénylésének lehetőségéről. Az utolsó kikapcsolási értesítőn a tartozás összegét 477.106 forintban mutatta ki, az egyes számlák megnevezésével azt részletezte is. A felperes az értesítőket átvette. A felperes által időközben gyakorolt befizetéseket az alperes a legrégebbi tartozásokra számolta el. A felperes azt kérte, hogy teljesítéseit az aktuális áramdíjának csökkentésére fordítsák. Az alperes a villamosenergia-szolgáltatásból a felperest 2010. február 16-án kikapcsolta.

A felperes a szolgáltató eljárása miatt a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Dél-alföldi Regionális Felügyelőségéhez fordult, amely DAF-02537-15/2009. számú határozatával az alperest 300.000 forint fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta, egyebekben az elszámoló számla összegét kifogásoló részében a felperes kérelmét elutasította. A határozat indokolásában az szerepelt: a régi mérőóra szerinti számlázás, a 2007. október és 2008. márciusa közötti időszakban a számlakibocsátás elmaradása és a téves számlahelyesbítések indokolták a bírság kiszabását. A határozat ugyanakkor megállapította, hogy 2008. szeptember 11-én az alperes megfelelő időszakra és egységáron számlázott az új mérő adatai szerint. A regionális felügyelőség határozatát a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság határozatban helybenhagyta.

A felperes ugyancsak a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Dél-alföldi Regionális Felügyelőségénél 2010-ben újabb eljárást kezdeményezett, amelyben kérte a számlázás és a kikapcsolási eljárás jogszerűtlenségének megállapítását. A felperes ennek során arra hivatkozott, hogy a kalkulált összeg lényegesen meghaladja a

tényleges fogyasztás alapján számítható mértéket, ő a tényleges fogyasztásnak megfelelő mértékű befizetéseket gyakorolt. A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság Dél-alföldi Regionális Felügyelősége DAF-00917-11/2010. számú határozatában megállapította, hogy az alperes a hiteles mérési adatok figyelembevételével, az előző éves elszámolási időszak fogyasztásának egy hónapra vetített mennyisége alapján határozta meg a részszámlák szerinti energiamennyiséget, az eljárás a jogszabályoknak megfelelt, túlszámlázás nem történt. Mivel a felperes több mint három havi áramdíjtartozást halmozott fel, melyeket háromszori felszólítás és négyszeri kikapcsolási értesítő átvétele után sem egyenlített ki, az áramszolgáltatás megszüntetése nem volt jogellenes.

A felperes keresetében kérte kötelezni az alperest az áramszolgáltatás azonnali, alperes költségén történő helyreállítására, a mérőóraállások szerinti elszámolásra, továbbá az egy éven túli tartozások törlésére. Ezt meghaladóan 30.000 forint vagyoni és 6.000.000 forint nem vagyoni kártérítést igényelt. A keresetének indokolásában előadta: a mérőóracsere ellenére 2007. szeptember 17-ig az alperes a régi fogyasztásmérő alapján számlázott, majd ezt követően olyan összegű áramdíjakat követelt, amelyek a felperes fogyasztásához képest aránytalanul magasak voltak. Külön sérelmezte: 108.858 forintos túlfizetését rendelkezése ellenére, régebbi tartozásaira számolta el az alperes. Álláspontja szerint az alperes ezen jogsértő magatartása vezetett az áramszolgáltatásból való kikapcsoláshoz, amely számára 6.000.000 forint nem vagyoni és 30.000 forint vagyoni kárt okozott.

Az alperes jogalap hiányában a kereset teljes elutasítását kérte. Önmagában nem vitatta, hogy a 2004. október 1-jei mérőóracsereét követően 2007. szeptemberéig helytelenül számlázott, de állította, hogy a helyesbítés a tényleges fogyasztásnak megfelelően történt meg 2008. szeptember 11-én. Ezt követően több ízben megkísérelte az egyeztetést, a felperes számára részletfizetési lehetőséget biztosított, majd - miután ezzel a felperes nem élt - hét alkalommal fizetési felszólítást, illetőleg kikapcsolási értesítést küldött, amelyekben felhívta a felperes figyelmét a szociálisan rászoruló fogyasztókat a külön jogszabály alapján megillető kedvezményekre, továbbá az előre fizető mérő felszerelésének lehetőségéről is. Külön hivatkozott arra: a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság határozatban állapította meg, hogy az áramszolgáltatás megszüntetése megfelelt a jogszabályi előírásoknak.

Az elsőfokú bíróság 1.P.20.574/2011/8. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Megállapította: az alperes a szolgáltatását jogszerűen szüntette meg, részéről felróhatóság nem mutatható ki, ezért a kártérítési igény megalapozatlan. Ezen ítélet ellen a felperes jelentett be fellebbezést, amely folytán a Szegedi

Ítéltábla Pf.I.20.426/2011/3. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Előírta az elsőfokú bíróság számára, hogy a megismételt eljárás során folytasson le bizonyítást arra nézve: a felperes áramdíja 2009. márciusától mely okokból emelkedett meg jelentősen (fogyasztási szokás megváltozása vagy mérőóra hibája). A bizonyítás lefolytatása alapján lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy indokolt-e a havi 472 kWh mértékű fogyasztás megállapítása és - a felperes befizetéseit a rendelkezése szerinti aktuális havi áramdíjra elszámolva - mutatkozik-e háromhavi átlagdíjat meghaladó összegű tartozása, amelynek következtében megalapozott lehet a mérőóra leszerelése. Megállapította: a felperes keresetének jogalapja csak akkor állhat fenn, ha a mérőóra leszerelése, az áramszolgáltatás befejezése indokolatlanul történt.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a keresetet ismételten elutasította. Az ítélet indokolása megállapította: a felperes mérőórák hitelességét, a számlázást nem kifogásolta, arra hivatkozott, hogy az alperes rendszeresen túlbecsülte a fogyasztását. Mivel azonban a nem vitatott, helyes mérőóraállás szerinti tényleges fogyasztás a 2008. március 1. napját követő egy évben 5666 kWh volt, jogszerű volt a havi 472 kWh óra fogyasztás alapján történő számlázás. A felperes az ezt követő időszakban az esedékes díjakat csak részben egyenlítette ki, kimutatható volt terhére a háromhavi átlagfogyasztást meghaladó áramdíj-elmaradás. Mindezt és az alperes jogszabálynak megfelelő felszólításait, tájékoztatásait figyelembe véve fennálltak a jogszabály, valamint az alperesi üzletszabályzat 7. és 8. pontjában foglalt feltételek, vagyis az alperes jogszerűen kapcsolta ki a villamosenergia-szolgáltatásból a felperest. Miután a kereset jogalapja ily módon hiányzik, a kártérítési igény összegszerűségével az elsőfokú bíróság nem foglalkozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes jelentett be fellebbezést. A korábbiakon túlmenően előadta, hogy fogyatékkal élő személynek minősül, akit a szolgáltatásból kikapcsolni nem lehet.

A megismételt eljárásban a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet részletesen elemezte a 2007. évi LXXXVI. törvény (Vet.) 47. § (7) bekezdésében rögzített azon konjunktív feltételeket, amelyek megvalósulása kötelezően szükséges a villamosenergia-ellátásból történő kikapcsoláshoz. A jogerős ítélet megállapította: miután a megismételt eljárásban a felperes úgy nyilatkozott, hogy elismeri a mérőórák hitelességét, - azaz azok helyesen mérték a fogyasztását - a 2009. márciusától történő számlázást nem vitatta. Azt is elismerte a felperes a megismételt eljárásban tett személyes nyilatkozatában, hogy ő döntött úgy, hogy a mérőóraállásokat nem diktálja be, megfelelt

számára az előző időszak fogyasztásán alapuló kalkuláció és az évi egyszeri leolvasás szerinti számlázási mód. Ehhez képest a megismételt eljárásra előírt vizsgálatok az áramfogyasztás növekedésének vizsgálata vonatkozásában szükségtelenné váltak. Mindehhez képest a jogerős ítélet szerint azt kellett vizsgálni, hogy a felperes befizetéseit, rendelkezésének megfelelően az aktuális számlákra elszámolva, az alperesi, korábbi szerződésszegéssel nem érintett időszakban eléri-e és ha igen, mikor a Vet. 47. § (7) bekezdés a) pontja szerinti háromhavi mértéket. Ennek vizsgálata során megállapította, hogy a három hónapra eső átlagos számlatartozás a 2009. március után számlázott értékek tekintetében 61.500 forint volt, ehhez képest a felperes tartozása 2009. júliusára 65.664 forintra emelkedett, ezért a kikapcsolás ezen feltétele megvalósult. Nem volt vitatott, hogy a felek közötti egyeztetés nem vezetett eredményre, miként az sem volt vitatott, hogy legalább három alkalommal kikapcsolási értesítőt küldött az alperes a felperes részére, melyben felhívta a fogyasztó figyelmét az előre fizető mérő felszerelésének lehetőségére. Miután pedig a kikapcsolás jogszabályban rögzített konjunktív feltételei megállapíthatóan megvalósultak, az alperes jogszerűen járt el akkor, amikor az áramszolgáltatásból a felperest kikapcsolta. Olyan indok sem merült fel, amely a visszakapcsolást indokolná. Jogalap hiányában pedig a kártérítési igény érvényesítésének nincs helye. A jogerős ítélet megállapította azt is: a felperes elkésetten utalt arra, hogy fogyatékos helyzete miatt eleve nem lehetett volna nála az áramszolgáltatást megszüntetni. Ezen hivatkozást a Pp. 235. § (1) bekezdésére figyelemmel nem lehetett figyelembe venni. Utalt arra is a jogerős ítélet, hogy a felperes krónikus betegségei már az elsőfokú eljárásban is ismertek voltak, erre a körülményre, mint a kereset jogalapját alátámasztó tényre, amely miatt a szolgáltatásból nem lehetett volna őt kikapcsolni, csak a fellebbezésében utalt a felperes. A jogerős ítélet ezzel együtt utalt arra, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján az sem állapítható meg, hogy a felperes jogi értelemben valóban fogyatékkal élő személy lenne.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérelmében a felperes hangsúlyozta, hogy az alperes többszörösen jogsértő magatartást tanúsított a számlázás és annak módosítása során; az alperes a részletfizetés teljesítését és a folyamatos fizetési kötelezettséget egységesen kezelte, ez vezetett hátralék kimutatásához; nem bizonyított, hogy az áram kikapcsolásának konjunktív feltételei ténylegesen fennálltak volna. A kérelemben a felperes azt is kifogásolta, hogy a bíróságok nem foglalkoztak azzal, hogy az alperes túlbecsülte a felperesi fogyasztást, mindezek alapján kérte, hogy a Kúria a másodfokú bíróság ítéletét az elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedően helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárásra és új határozat meghozatalára.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte annak helyes indokai alapján.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A felperes kártérítési igénye alapvetően az áramszolgáltatás alperes általi megszüntetéséhez, mint a felperes által állítottan felróható magatartáshoz kapcsolódik. Ebből következően azt kellett vizsgálni, hogy a jogszabályi rendelkezések, illetve a felek között létrejött szolgáltatási szerződés tartalmát meghatározó általános szerződési feltételek alapján jogszerűen járt-e el az alperes a szolgáltatás megszüntetésekor. Azt az alperes is elismerte, hogy 2004. és 2007. között nem megfelelő gyakorlatot folytatott, de a rendelkezésre álló adatok szerint az alperes 2008. szeptember 11-én teljes körűen helyesbítette az elszámolását, azt a fogyasztóvédelmi hatóság határozata egyértelműen tartalmazza. 2008. szeptember 11-én a megfelelő időszakra az adott időszaknak megfelelő egységaron, valamint a leszerelt és a hitelesen működő fogyasztásmérő berendezésre vonatkozóan megfelelő és teljes körű számlahelyesbítés és elszámolás történt.

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (továbbiakban: Vet.) 1. §-ának c) pontja értelmében a törvény célja a villamosenergia-hálózatokhoz - az objektív, átlátható és az egyenlő bánásmód követelményeinek megfelelő - hozzáférés biztosítása. A d) pont értelmében a törvény célja továbbá a felhasználó biztonságos, zavartalan, megfelelő minőség és átlátható költségszerkezetű villamosenergia-ellátása, a e) pont szerint pedig további cél a felhasználók érdekeinek hatékony védelme. A 47. § (7) bekezdése alapján a villamosenergia-kereskedő a lakossági fogyasztók villamosenergia-ellátásából történő kikapcsolását fizetési késedelem esetén, kizárólag a jogszabályban meghatározott feltételek együttes (konjunktív) fennállása esetén jogosult kezdeményezni a lakossági fogyasztóval kötött csatlakozási szerződésben részes hálózati engedélyesnél: a) pont: A lakossági fogyasztó legalább háromhavi számlatartozást halmozott fel; b) pont: A villamosenergia-kereskedő által fizetési haladék adásáról vagy részletfizetési lehetőségről kezdeményezett egyeztetések a lakossági fogyasztóval nem vezettek eredményre; c) pont: A villamosenergia-kereskedő a tartozásról és a kikapcsolás lehetőségeiről legalább háromszor írásban értesítette, és az értesítésben a lakossági fogyasztó figyelmét felhívta a szociálisan rászoruló fogyasztókat az e törvény és a külön jogszabály alapján megillető kedvezményekre, valamint az előrefizető mérő felszerelésének a lehetőségére. Az alperes egyetemes szolgáltatói működési engedély alapján végzett villamosenergia-értékesítési üzletszabályzattal rendelkezik. Az üzletszabályzat 7., illetve 8. pontja szerint az alperes a

felhasználó villamosenergia-vásárlási szerződéseiben vagy a fizetési megállapodásban szereplő összes felhasználási helyét a villamosenergia-szolgáltatásból kikapcsolhatja és/vagy a felhasználóval kötött szerződést felmondhatja, vagy a további vásárlást előrefizető mérő felszereléséhez kötheti, ha a felhasználó fizetési kötelezettségének nem tesz eleget, igazolható írásbeli felszólítás ellenére vagy a fizető, vagy a felhasználó fizetési kötelezettsége teljesítése nélkül szünteti meg vételezését és új felhasználási helyen kíván villamosenergiát vásárolni. Az üzletszabályzat értelmében nem tesz eleget a fizető vagy a felhasználó a fizetési kötelezettségének, ha a lakossági fogyasztó fizetési kötelezettségét az esedékességtől számított 90 napon belül nem teljesíti. Az üzletszabályzat a jogszabállyal egyezően úgy rendelkezik, hogy a kikapcsolásnak feltétele az is lakossági fogyasztó esetében, ha a villamos energia kereskedő által fizetési haladék adásáról vagy részletfizetési lehetőségről kezdeményezett egyeztetések a lakossági fogyasztóval nem vezettek eredményre, vagy a fizetési haladék adásáról, részletfizetési lehetőségről szóló megállapodásban foglaltaknak a lakossági fogyasztó nem tesz eleget. Az üzletszabályzat is rögzíti azt a további feltételt, hogy a kikapcsolás lehetőségéről a lakossági fogyasztót írásban legalább háromszor értesíteni kell és az értesítésben fel kell hívni a szociálisan rászoruló fogyasztókat a Vet. és külön jogszabály alapján megillető kedvezményekre, illetve az előrefizető mérő felszerelésének lehetőségére. Az üzletszabályzat értelmében a fogyatékkal élő fogyasztót fizetési késedelem vagy nem fizetés esetén nem lehet a villamosenergia-ellátásból kikapcsolni.

A Vet. egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007. (X.19.) Kormányrendelet (Vhr.) 1. számú melléklete az egyetemes szolgáltatási szabályzat 9. § (1) bekezdése alapján, az elszámolási időszakra az egyetemes szolgáltató által a felhasználónak értékesített villamos energia mennyiségét az egyetemes szolgáltató a felhasználási hely mérésére szolgáló fogyasztásmérő-berendezés, az elosztó általi leolvasásából vagy adatrögzítéssel nyert adatok alapján állapítja meg. A (4) bekezdés értelmében az elszámolási időszak időtartamában, valamint a számlázási időszakban a felek a villamosenergia-vásárlási szerződésben állapodnak meg. Eltérő megállapodás hiányában az elszámolás időszaka a leolvasási időszakkal egyezik meg. Egyetemes szolgáltató az elszámolási időszak utolsó napjára köteles elszámoló számlát kibocsátani és a felhasználóval az elszámolási időszakra vonatkozóan teljes körűen elszámolni. A Vhr. 24. § (1) bekezdése speciális bizonyítási szabályt rögzít annyiban, hogy a Vet. 47. § (7) bekezdésében meghatározott feltételek fennállását vita esetén a villamosenergia-kereskedő köteles bizonyítani.

A rendelkezésre álló adatok alapján az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a kikapcsolás konjunktív feltételei egyaránt

fennálltak. A korábban ténylegesen fennállt számlázási hiányosságokat 2008. novemberében az alperes elszámolással rendezte. Miután a felperes a megismételt eljárásban úgy nyilatkozott, hogy a mérőóra működését, a mért fogyasztást nem kifogásolja, ezért a megismételt eljárásban jogszerűen mellőzték az eljárás bíróságok annak vizsgálatát, hogy 2009. márciusától miért emelkedett meg a fogyasztás nagysága. A felperes nem fizette meg a helyesbített elszámolást követő időszakban esedékes számlák összegeit sem teljes mértékben. Még azt követően is közel 200.000 forintos tartozása volt, hogy valamennyi korábbi befizetését 2010. elején a javára jóváírták, (108.858 forint). Ebből következően a tartozás összege meghaladta a háromhavi fogyasztás mértékét, hiszen a havi számlák összege 2009-ben 20.500, illetve 22.865 forint között volt. Ilyen módon a három hónapra eső átlagos számlatartozás összege 61.500 forint volt. A felperes tartozása ezt a mértéket 2009. júliusára elérte. A felek között önmagában az nem volt vitatott, hogy az egyeztetés nem vezetett eredményre, az alperes három havi átlagfogyasztás összegét meghaladó tartozás felhalmozását követően 2009-ben két alkalommal, 2010-ben pedig egy alkalommal kikapcsolási értesítőt küldött a felperesnek, melyben felhívta a felperest, mint fogyasztót az előrefizető mérő felszerelésének a lehetőségére. Mindezek alapján az eljárás bíróságok jogszabálysértés nélkül, helytállóan állapították meg, hogy az áramszolgáltatás kikapcsolásának törvényben rögzített feltételei a kikapcsoláskor ténylegesen fennálltak. Ehhez képest az alperes jogsértő magatartást az áramszolgáltatás megszüntetésének körében nem tanúsított, kártérítési felelősségnek a Ptk. 318. §-án keresztül alkalmazandó 339. § (1) bekezdésében rögzített alapfeltételei tehát nem álltak fenn.

Mindezek alapján az eljárás bíróságok jogszerűen utasították el a felperes keresetét.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel rögzíti a Kúria, hogy a 2008. novemberi helyesbítés és elszámolás után az alperes terhére felróható magatartás nem volt megállapítható, nem követett el az alperes joggal való visszaélést. A felperes csupán állította, de nem bizonyította azt, hogy a lehetséges kedvezmények köréről ő nem kapott tájékoztatást. Az alperes részéről három fizetési felszólítást és négy kikapcsolási értesítőt is küldtek a felperesnek, egyidejűleg tájékoztatták az igénybe vehető lehetőségekről. (A felszólítások megtalálhatók a Csongrád Megyei Bíróság 1.P.20.574/2011. számú iratai között.)

Helytállóan járt el a jogerős ítéletet hozó bíróság akkor, amikor a kikapcsolás alóli mentesülés további esetére vonatkozó felperesi előadást mellőzte. A felperes ugyanis csak a fellebbezésében adta elő, hogy fogyatékosága okán nem lehet nála az elektromos szolgáltatást kikapcsolni. A Pp. 235. § (1) bekezdése alapján a

jogerős ítélet helytállóan állapította meg azt, hogy erre a felperes csak elkéssetten hivatkozott, az egészségi állapotában a kedvezőtlen változás nem a megismételt eljárásban született első fokú ítélet után állt be, ezért az elkéssett hivatkozást a jogerős ítélet helytállóan hagyta figyelmen kívül.

Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az eljárás bíróságok jogsértés nélkül utasították el a felperes keresetét jogalap hiányában. A jogalap hiányára figyelemmel az igényelt jogkövetkezmények alkalmazásának vizsgálata megalapozottan került mellőzésre.

A Kúria mindezek alapján a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltséget megfizetni. Az alperesi képviselő munkadíja a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra, figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban végzett tényleges munka mértékére is. A felperes költségmentességben részesült, ezért az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján megállapított mértékű illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. május 29.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

Vné

tisztviselő